

Πανσέληνος Αιγόκερω

Λονδίνο, 2 Ιανουαρίου 2026

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ ΑΙΓΟΚΕΡΩ – ΛΟΝΔΙΝΟ – ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2026

Η Κορύφωση της Ευθύνης

Anne Woodward

Καλή χρονιά εύχομαι και σας καλωσορίζω θερμά, όλους όσοι έχετε συνδεθεί από διάφορες περιοχές του κόσμου για να συμμετάσχετε σε αυτή τη συνάντηση της πρώτης Πανσελήνου του 2026, που πραγματοποιείται στο ζώδιο του Αιγόκερω, σύμβολο του οποίου είναι η αίγα με ουρά ψαριού. Ο Αιγόκερος είναι ένα από τα πιο όμορφα, πολύπλευρα και εμπνευστικά σημεία του ζωδιακού. Μας προσφέρει μια βαθιά και συναρπαστική ευκαιρία να συνειδητοποιήσουμε και να βιώσουμε την ενότητα και τη θειότητά μας και, από αυτή την άποψη, να ανταποκριθούμε συνειδητά στις επείγουσες παγκόσμιες ανάγκες της εποχής.

Θα ήθελα να επανέλθω σε μερικές συγκινητικές φράσεις από την εισαγωγή της ομιλίας στη συνάντηση της Πανσελήνου του Αιγόκερω του περασμένου έτους, 2025, που εξέφραζαν σαφώς το κοινό αυτό αίσθημα σκοπού και ενθουσιασμού:

«Είναι τόσο υπέροχο για όλους εμάς να έχουμε επίγνωση του εύρους της συμμετοχής τόσων πολλών αφοσιωμένων εξυπηρετητών από κάθε μέρος του πλανήτη. Αποτελεί ισχυρή απόδειξη του γεγονότος ότι επιτελούμε μια παγκόσμια υπηρεσία ανταποκρινόμενοι στις παγκόσμιες ανάγκες και στις παγκόσμιες ευκαιρίες. Σε αυτές τις περιόδους της πανσελήνου οι δεσμοί όλων των εξυπηρετητών ενισχύονται και αποκτούμε επίγνωση ότι αποτελούμε όλοι, μέρος ενός ισχυρού κέντρου μέσω του οποίου οι ενέργειες της Αγάπης-Σοφίας και η ισχύς του Σχεδίου μπορούν να διαχυθούν στο νέο όμιλο των παγκόσμιων υπηρετών και στην ανθρώπινη συνείδηση παντού. Η επίδραση αυτών των ενεργειών θα ωθήσει τους ανθρώπους σε ανώτερες αξίες και θα τους οδηγήσει να αναζητήσουν στοργικούς και έμπρακτους τρόπους ώστε να επιφέρουν θετικές αλλαγές όχι μόνο για την ανθρωπότητα, αλλά για ολόκληρη τη ζωή στη γη».

Όπως μας πληροφορεί ο Θιβετανός στην *Εσωτερική Αστρολογία*, το πολιτικό αντίθετο του Αιγόκερου είναι ο Καρκίνος, δύο ζώδια τα οποία από κοινού σχηματίζουν τις μεγάλες πύλες του Ζωδιακού· η μία ανοίγει προς την ανθρώπινη ενσάρκωση και τη ζωή της μορφής, η άλλη προς τη ζωή του πνεύματος και το Βασίλειο του Θεού, μέσω συνειδητής συμμετοχής στη ζωή και τους σκοπούς της πλανητικής Ιεραρχίας.

Ο Αιγόκερος είναι ζώδιο της μύησης και ολοκλήρωσης. Προσφέρει την αμεσότητα της ευκαιρίας για ολόπλευρη κατανόηση της παρούσας πραγματικότητας – τόσο της κόλασης όσο και του παραδείσου – συνειδητοποιώντας τη δυνατότητα της ανθρωπότητας να φέρει τον παράδεισο και τη θειότητα στη γη και στην καθημερινότητα όλων. Ο Χριστός, φυσικά, γεννήθηκε στον Αιγόκερω και είναι το υπέρτατο παράδειγμα του μνημένου Αιγόκερω που αργότερα έγινε ο Παγκόσμιος Υπηρέτης στον Υδροχόο και ο Παγκόσμιος Σωτήρας στους Ιχθείς.

Για τον μαθητή, αυτό σημαίνει ότι αφού βίωσε τα βάθη της μορφικής ζωής, που κυριαρχείται από τις επιθυμίες των τριών κατώτερων σωμάτων, έχει πλέον αναρριχηθεί στο όρος του πνεύματος και στέκει πάνω στην κορυφή του, με το φως μπροστά του και τον κόσμο κάτω και πίσω του. Στέκοντας εκεί μέσα στο φως, στρέφεται λέγοντας:

«Χάνομαι σε φως επουράνιο, ωστόσο σε αυτό το φως στρέφω τα νώτα».

Δεν έχει να κάνει με άρνηση και απόρριψη του φωτός, ούτε με κάποια λυπηρή παραδοχή ανεπάρκειας. Τουναντίον, το φως στέκει σταθερό στα νώτα του, θερμαίνοντας τη ραχοκοκαλιά του και υποστηρίζοντάς τον κυριολεκτικά, καθώς αναλαμβάνει πλήρη ευθύνη για την ανθρωπότητα με όλες τις λύπες, τις γοητείες και τις πλάνες της. Η συνείδησή του εδράζεται πλέον σε ότι αυτός πραγματικά είναι· καθαρό πνεύμα. Από αυτό το σημείο και ύστερα, δεν μπορεί να υπάρξει άλλος στόχος από την υπηρεσία».

Δεν τον συνταράζουν πλέον ούτε ο φόβος ούτε οι θύελλες. Με το επουράνιο φως να φέγγει στα νώτα του, γεμίζει από βαθιά αγάπη για την ανθρωπότητα και για τον μικρό αλλά υπέροχο πλανήτη μας, γεμάτο από τόση ομορφιά και λαμπρότητα. Είναι ανυψωμένος, γιατί όπως έγραφε ο Πλάτωνας στον Φαίδρο, *«Η ψυχή φτερουγίζει όταν αντιλαμβάνεται την ομορφιά».*

Ταυτόχρονα, αντιλαμβάνεται με σαφήνεια τα σφάλματα, τους αγώνες και τα βάσανα της ανθρωπότητας, συμπεριλαμβανομένης της κακομεταχείρισης της Γης, και γεμίζει με συμπόνια. Καθώς τώρα στέκει στην κορυφή της ανθρώπινης ελευθερίας, στέκει επίσης και στο αποκορύφωμα της ευθύνης. Ας το συλλογιστούμε αυτό και ας εκφέρουμε μαζί τα λόγια από τη *Βεβαίωση του Μαθητή*:

Είμαι ένα σημείο φωτός μέσα σε ένα μεγαλύτερο Φως.
Είμαι ένα νήμα στοργικής ενέργειας μέσα στο ρεύμα της θείας Αγάπης.
Είμαι ένα σημείο θυσιαστικού Πυρός, εστιασμένο στην πύρινη Θέληση του Θεού.
Και έτσι στέκω.

Είμαι ένας δρόμος τον οποίο οι άνθρωποι μπορούν να βαδίσουν.
Είμαι μια πηγή δύναμης που τους επιτρέπει να στέκουν.
Είμαι μια δέσμη φωτός που φέγγει στο δρόμο τους.
Κι έτσι στέκω.

Και στέκοντας έτσι, γυρίζω
Και βαδίζω με τον τρόπο αυτό τους δρόμους των ανθρώπων,
Και γνωρίζω τους δρόμους του Θεού.
Και έτσι στέκω.

Ο Θιβετανός διευκρινίζει ότι το σύμβολο του Αιγόκερου δεν είναι μόνο η βουνίσια αίγα, αλλά και ο Μακάρα - ένα ανάμεικτο πλάσμα, μισό τράγος και μισό ιχθύς. Η ουρά του ιχθύος δηλώνει ότι η ψυχή έχει κατέλθει πλήρως στην πυκνή υλική ύπαρξη και βίωσε τα βάθη της μορφικής ζωής – τη γοητεία, το πάθος και τον περιορισμό. Ο Αιγόκερος, επομένως, δεν είναι μόνο το ζώδιο της ανύψωσης, αλλά και το ζώδιο της μέγιστης υλικής σύμπτυξης και η κορύφωση μιας μακραίωνης ενσάρκωσης.

Όπως αναφέρει ο Θιβετανός:

«Ο Αιγόκερος είναι το ζώδιο του βαθύτερου υλισμού, αλλά και το ζώδιο στο οποίο είναι δυνατή η ύψιστη πνευματική επίτευξη».

Πράγματι, ο Αιγόκερος είναι σε θέση να αναρριχηθεί στο βουνό ακριβώς επειδή έχει μια ουρά ψαριού, την οποία έχει τώρα κυριαρχήσει και δεν τον τραβάει πλέον προς τα κάτω. Κατά την μύηση, ο μαθητής δεν απορρίπτει την ουρά ψαριού, αλλά την αφομοιώνει μέσα σε μια πειθαρχημένη θέληση, που ευθυγραμμίζεται με τη Θέληση του Θεού.

Στο βιβλίο *Οι Άθλοι του Ηρακλή*, ο Αιγόκερως αντιστοιχεί στον δέκατο Άθλο, στον οποίο ο Ηρακλής αποστέλλεται στον Κάτω Κόσμο, του Άδη, για να φέρει πίσω τον Κέρβερο, τον τρομακτικό τρικέφαλο σκύλο, φύλακα της πύλης του. Ο Κέρβερος είναι αυτός που εμποδίζει τους νεκρούς να επιστρέψουν στη ζωή και τους ζωντανούς να περάσουν στο βασίλειο του θανάτου. Αυτό το σχίσμα είναι ο πλέον θλιβερός και απατηλός διαχωρισμός μεταξύ ζωής και θανάτου και κρατά την ανθρωπότητα σε μια σιδερένια μέγγενη φόβου και πλάνης. Ο Ηρακλής πρέπει να φέρει πίσω τον Κέρβερο για να δείξει ότι έχει καταλάβει ότι η ζωή και ο θάνατος δεν είναι παρά διαφορετικές εκδηλώσεις της εξέλιξης του πνεύματος. Ο Αιγόκερως αντιπροσωπεύει την τελική μύηση για το άτομο στο μονοπάτι της μαθητείας. Για να γίνει αληθινός μνημένος, ο μαθητής πρέπει τώρα να εισέλθει οικειοθελώς στο βασίλειο του θανάτου και να αντιμετωπίσει με άμεσο τρόπο όλο το κάρμα που απομένει.

Ο Αιγόκερως κυβερνάται, τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά, από τον Κρόνο, τον κυβερνήτη του κάρμα και της μύησης. Οι προηγούμενοι εννέα άθλοι του Ηρακλή αφορούσαν όλοι τους ατομικούς αγώνες και κατακτήσεις, αλλά ο δέκατος άθλος είναι, εξ ολοκλήρου, ένας άθλος υπηρεσίας. Ο Ηρακλής πρέπει να κατέβει στο βαθύτερο σκοτάδι για χάρη των άλλων, για χάρη της ανθρωπότητας – όχι για να αποδράσει ή για να το αρνηθεί, αλλά για να το κατανοήσει και να το λυτρώσει.

Η κάθοδός του αποδεικνύει ότι η αληθινή πνευματική κυριαρχία συνεπάγεται την εξουσία πάνω στον ίδιο τον θάνατο. Ο Κέρβερος πρέπει να οδηγηθεί στο φως, έτσι ώστε τα τρία επικίνδυνα κεφάλια του – η προδιάθεση ή συνήθεια (φυσικό κάρμα), η επιθυμία (συναισθηματικό κάρμα) και η πλάνη (νοητικό κάρμα) – να εκτεθούν και να κυριαρχηθούν. Από τη στιγμή που θα πειθαρχηθεί, ο Κέρβερος ακολουθεί πρόθυμα και γίνεται όργανο της εξαγνισμένης θέλησης. Έτσι, στην κορυφή της ελευθερίας και της ευθύνης, ο μνημένος επιστρέφει για να υπηρετήσει την ανθρωπότητα, βοηθώντας την να λυτρώσει, να κυριαρχήσει και να εξαγνίσει τη δική της κατώτερη φύση.

Η σημερινή Πανσέληνος στον Αιγόκερω ανατέλλει πάνω από έναν κόσμο που, για πολλούς από εμάς, μοιάζει πιο κατακερματισμένος, ευάλωτος και απειλούμενος από ποτέ άλλοτε στο πρόσφατο παρελθόν. Η ανισότητα του πλούτου μεγαλώνει ανοίγοντας διαρκώς το χάσμα. Ο λαϊκισμός και ο διαχωρισμός διαλύουν τις οικογένειες, τις κοινότητες και τα έθνη, τροφοδοτούμενα από την πλάνη, τον φόβο και την οργή. Οι πόλεμοι ξεσπούν και επιμένουν με συνέπειες που έχουν αντίκτυπο πολύ πέραν των συνόρων, υπενθυμίζοντάς μας ότι η ειρήνη δεν είναι μια παθητική κατάσταση, αλλά μια πειθαρχημένη και συλλογική επίτευξη.

Ή, όπως το χαρακτήρισε ο Σπινόζα, ειρήνη δεν είναι η διακοπή του πολέμου, αλλά η δύναμη του χαρακτήρα.

Μερικές φορές, μπορεί να αναρωτιόμαστε αν η ανθρωπότητα θα είναι ποτέ σε θέση να αντιμετωπίσει τον Κέρβερο της και να αναπτύξει μια τέτοια δύναμη. Ωστόσο, όταν εξετάζουμε με ηρεμία την παγκόσμια κατάσταση, που χαρακτηρίζεται από κρίση, πόνο και ιδιοτέλεια, αλλά και από συναρπαστικές νέες δυνατότητες στην επιστήμη και την επικοινωνία, μπορούμε επίσης να αναγνωρίσουμε ότι η ίδια η ανθρωπότητα βρίσκεται τώρα στους πρόποδες του όρους. Η ανθρωπότητα έχει εξερευνήσει πλήρως τα βάθη του υλισμού και του πάθους. Οι καρποί της κατώτερης μορφής ζωής είναι εμφανείς. Δεν υπάρχει πλέον καμία ψευδαίσθηση ότι η υλική ή συναισθηματική ικανοποίηση από μόνη της μπορεί να φέρει διαρκή ευτυχία ή ειρήνη.

Η ανθρωπότητα έχει φτάσει στα όρια της, της ουράς του ψαριού και λαχταράει πλέον να αναρριχηθεί. Αυτή η ανάβαση πρέπει να υποβοηθηθεί από Διδασκάλους, μνημένους, μαθητές και ζηλωτές πάνω στην Ατραπό. Και γιατί είναι εφικτή αυτή η ανάβαση; Επειδή, στην ουσία της, η ανθρωπότητα είναι θεία.

Όπως μας έλεγε ο Σαίξπηρ στον Άμλετ:

«Τί θαυμάσιος είναι ο άνθρωπος! Πόσο ευγενής είναι η λογική του! Πόσο απεριόριστος στις δυνάμεις του! Στην εμφάνιση και στις κινήσεις του πόσο τέλειος και θαυμαστός! Στην πράξη σαν άγγελος! Στην αντίληψη σαν θεός!»

Και όπως μας υπενθύμισε ο Γουίλιαμ Μπλέικ για τον ιερό δεσμό μεταξύ του Θεού και της ανθρωπότητας:

*Εύλογία, αγάπη, ειρήνη και συμπόνια
είναι ό Δημιουργός
και παιδί του αγαπημένο
κάθε άνθρωπος καλός.*

Το φως του ανθρώπου ακτινοβολεί τόσο προς τα μέσα όσο και προς τα έξω. Ένας άνθρωπος με πίστη – που νοείται ως αγάπη και αφοσίωση στο Θείο Σχέδιο – έχει απεριόριστες δυνατότητες. Και όπως μας διαβεβαίωσε ο Ιησούς:

«Σας βεβαιώνω πως, αν έχετε πίστη έστω και σαν κόκκο σιναπιού, θα λέτε σ' αυτό το βουνό “πήγαινε από 'δώ εκεί”, και θα πηγαίνει· και τίποτα δε θα είναι αδύνατο για σας». (ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 17:20)

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής της Πανσελήνου μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι ο Αιγόκερως δεν είναι απλώς ένα σύμβολο, αλλά μια ζωντανή, επιβλητική παρουσία. Μας ζητά πολλά· σιωπηλή διαύγεια σε έναν θορυβώδη κόσμο, υπευθυνότητα εν μέσω σύγχυσης, θάρρος εν μέσω φόβου και άνευ όρων αγάπη εν μέσω βαθύτατων διχασμών. Όπου αυξάνεται η ανισότητα, ο Αιγόκερως μας καλεί να εγκαθιδρύσουμε τη δικαιοσύνη και την ισότητα μέσω ακεραιότητας και ορθών διεθνών σχέσεων. Όπου ο λαϊκισμός και ο απομονωτισμός διαιρούν, μας καλεί να επιδείξουμε σοφία και ωριμότητα ηγεσίας στη βάση της υπηρεσίας. Όπου μαίνεται ο πόλεμος, μας ζητά να επιδείξουμε την αντοχή του πολεμιστή, που σημαίνει να γίνουμε εδραιωτές της ειρήνης, όχι μέσα από κούρσες εξοπλισμών, ισορροπίες δυνάμεων ή ειρηνευτικές συμφωνίες αμοιβαίου οφέλους, αλλά μέσω αποφασιστικότητας, πίστης, σεβασμού και συνεργασίας.

Ο Αιγόκερως απαιτεί από εμάς να πολεμήσουμε για το Σχέδιο της Αγάπης και της Ειρήνης. Αυτή είναι η ύψιστη κλήση της ανθρωπότητας· να συνειδητοποιήσει τη θειότητά της και να την βιώσει. Ο Αιγόκερως μας διδάσκει ότι οι κρίσεις δεν είναι τιμωρίες, αλλά ευκαιρίες για θυσία, προσκλήσεις για περαιτέρω ανύψωση της συνείδησής μας ώστε να αγκυροβολήσουμε πιο γερά το φως σε όλες τις ανθρώπινες υποθέσεις. Τότε θα έρθει η ειρήνη.

Καθώς στέκουμε πάνω στο όρος, διαπιστώνουμε ότι τα παγκόσμια προβλήματα δεν λύνονται με κριτικές, γνώμες ή αντεκδίκηση, αλλά με φως – και από όσους αρνούνται να εγκαταλείψουν τη συμπόνια και την ανάληψη της ευθύνης.

Σε αυτό το φως, η *Βεβαίωση του Μαθητή* μπορεί επίσης να ερμηνευθεί ως έμπρακτη ανταπόκριση στην παγκόσμια κρίση.

«Είμαι ένα σημείο φωτός μέσα σε ένα μεγαλύτερο Φως»,

σε έναν κόσμο σύγχυσης και προπαγάνδας, επιλέγω τη διαύγεια της ενορατικής σκέψης,

«Είμαι ένα νήμα στοργικής ενέργειας μέσα στο ρεύμα της Θείας Αγάπης»,

σε έναν κόσμο πόλωσης, επιλέγω την καλή θέληση και αρνούμαι να κρίνω ή να απαξιώνω τους ανθρώπους,

«Είμαι ένα σημείο θυσιαστικού Πυρός εστιασμένο στην πύρινη Θέληση του Θεού»,

σε έναν κόσμο που κατακλύζεται από το φόβο, επιλέγω το ακλόνητο θάρρος και την υπεύθυνη δράση,

«Και έτσι στέκω».

«Είμαι ένας δρόμος στον οποίο οι άνθρωποι μπορούν να βαδίσουν, ενσωματώνω την οδό της υγιούς σκέψης, της λογικής και της συμπόνιας,

«Είμαι μια πηγή δύναμης, που τους επιτρέπει να στέκουν»,

η σταθερότητά μου ενδυναμώνει τους άλλους,

«Είμαι μια δέσμη φωτός, που φέγγει τον δρόμο τους»,

φωτίζω. Καθοδηγώ, χωρίς να εξουσιάζω,

«Και έτσι στέκω».

Αυτή είναι η δέσμευσή μου προς την ανθρωπότητα.

Έτσι, ο μαθητής γίνεται φάρος ειρήνης και όργανο πλανητικής θεραπείας και δεν αποφεύγει τα προβλήματα του κόσμου, αλλά τα αντιμετωπίζει ευθέως.

Η θρησκεία μπορεί να είναι μεγάλη βοήθεια για την ανθρωπότητα σε αυτή τη διαδικασία, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αποτελεί αυτό που η Αλίκη Μπέιλη αποκαλεί «Εκκλησιαστικότητα», δηλαδή δογματισμό ή αυταρχισμό, αλλά έναν εξαγνισμένο και συνειδητό τρόπο ζωής. Διαβάζουμε στον δέκατο άθλο από το βιβλίο «Οι Άθλοι του Ηρακλή»:

Ειπώθηκε ότι “ο Χριστιανισμός δεν απέτυχε: ουδέποτε προσπάθησε”. Αρχίζουμε άραγε πλέον, μετά από δύο χιλιάδες χρόνια, να προσπαθούμε πραγματικά, ατομικά και σε ομαδικό σχηματισμό; Αυτό είναι το έργο που θα καταστήσει δυνατή την επανεμφάνιση του Χριστού και θα προετοιμάσει επίσης την ανθρωπότητα να τον αναγνωρίσει και να μπορέσει ν’ αντέξει στην ποιότητα των εκπορεύσεων που συνοδεύουν την έλευσή του.

Και ίσως το ίδιο μπορεί να ειπωθεί και για πολλές άλλες θρησκείες. Η ανθρωπότητα έχει προσκολληθεί πολύ συχνά σε μορφές και δόγματα αντί να ζει την ουσία της θρησκείας, η οποία είναι αγάπη και αδελφοσύνη. Από την βουνοκορφή – από εσωτερική άποψη – βλέπουμε ότι ο αληθινός σκοπός της θρησκείας είναι απλός· να ασκούμε μια οικουμενική και άνευ όρων αγάπη, η οποία αναπόφευκτα οδηγεί σε ειρήνη. Με αυτή την έννοια, η δυναμικότητα και η λειτουργία μιας νέας παγκόσμιας θρησκείας είναι κάτι πάνω στο οποίο αξίζει να διαλογιστούμε.

Μπορούμε επίσης να διαλογιστούμε πάνω στην Εσωτερική Ειρήνη ως το μόνο σταθερό υπόβαθρο Εξωτερικής Ειρήνης. Ο τρόπος που χρησιμοποιεί ο εσωτεριστής είναι να εκφράζει τα εσώτερα επιτεύγματα στον εξωτερικό κόσμο της μορφής. Στην επίτευξη εσωτερικής ειρήνης βασίζεται κάθε διαρκής εξωτερική ειρήνη και όχι σε υλιστικές “ειρηνευτικές συμφωνίες” ή στην εφαρμογή πολυάριθμων κανόνων και νόμων. Η ειρήνη είναι μια κατάσταση αρμονίας στην οποία όλοι οι άνθρωποι μπορούν να αναζητούν ελευθερία και ευτυχία, τόσο ατομικά όσο και συλλογικά. Η ειρήνη αποκαλύπτεται μέσω αλληλεξάρτησης, από το ατομικό στο συλλογικό, και αντιστρόφως. Όταν επιτευχθεί ειρήνη ανάμεσα σε ισχυρά πρόσωπα, των ηγετών συμπεριλαμβανομένων, μπορεί να συνδυαστεί με την ειρήνευση μέσα στις κοινωνίες και μεταξύ τους. Ο Δαλάι Λάμα το είχε κατανοήσει, όταν έλεγε ότι,

Μέσω εσωτερικής ειρήνης μπορεί να επιτευχθεί η αληθινή παγκόσμια ειρήνη. Η σημασία της ατομικής ευθύνης είναι προφανής εδώ· πρέπει πρώτα να δημιουργηθεί μια ατμόσφαιρα ειρήνης μέσα μας και στη συνέχεια να επεκταθεί σταδιακά στις οικογένειές μας, στις κοινότητές μας και τελικά σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Σύμφωνα με τον φιλόσοφο Σπινόζα, οι άνθρωποι μπορούν να αναπτύξουν αληθινή κατανόηση και διαίσθηση μέσω ενδότερου αναστοχασμού και, κατά κάποιον τρόπο, μέσω εσωτερικής διαβούλευσης. Η εσωτερική ειρήνη που αναζητούν βασίζεται σε μια «*aquiescentia animi*», την εγγενή ειρήνη της ψυχής και την εσωτερική γαλήνη. Οι άνθρωποι που στοχάζονται ορθολογικά και ενορατικά αποκτούν επίγνωση των πιο ενδόμυχων συγκρούσεων και παθών τους, τα οποία αναλύουν χωρίς εφησυχασμό και καταφέρνουν να επιλύσουν μετασχηματίζοντας και αξιοποιώντας τα ενεργά. Η λαχτάρα για γνώση και χαρά είναι αυτή που θα πρέπει να υποκινεί το νου και όχι η επιθυμία να επιβαλλόμαστε και να κρίνουμε τους άλλους. Η ενδότερη ειρήνη εξουδετερώνει τις αρνητικές επιπτώσεις των βασικών ενστίκτων μας με τα τοξικά τους συναισθήματα, τα οποία ο Σπινόζα περιέγραψε ως «θλιβερά» ή «πονηρά», όπως ο θυμός, ο φόβος, η απαξίωση και η ματαιοδοξία. Ένας φωτισμένος νους ανακαλύπτει τον υποκείμενο εγκλωβισμό που διαμορφώνει τις σκέψεις, τα λόγια και τη συμπεριφορά μας και μας παρασύρει. Και οι φωτισμένοι πολιτικοί και διαπραγματευτές συνειδητοποιούν ότι τα περισσότερα από αυτά που τείνουν να κάνουν αυτόματα δεν είναι ελεύθερα, αλλά πηγάζουν από την προσωπική τους ανθρώπινη προδιάθεση, από αδιαμφισβήτητες προκαταλήψεις και εικασίες, και προσπαθούν συνεχώς να διορθώνονται και να αναπροσαρμόζονται. Κατ' αυτόν τον τρόπο, φτάνουν στην αληθινή «ελεύθερη βούληση» και στη δύναμη του χαρακτήρα.

Οποιαδήποτε κι αν είναι η κατάσταση στις παγκόσμιες υποθέσεις, οι διαμεσολαβητές που εκπέμπουν μια τέτοια εσωτερική ελευθερία και ειρήνη αποτελούν την τέλεια και απτή προσωποποίηση της διαρκούς και αληθινής ειρήνης. Οι Διαπραγματεύσεις για την Εξωτερική Ειρήνη απλά έπονται. Οι άνθρωποι που έχουν βρει τη χαρά μιας ειρηνικής ζωής αναζητούν συνεχώς τρόπους μερισμού αυτής της ειρήνης και χαράς με άλλους. Γνωρίζοντας ότι η ειρήνη είναι μία από τις πλέον επωφελείς συνθήκες για αυτοπραγμάτωση και βλέποντας ταυτόχρονα ότι ορισμένοι άνθρωποι βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση με τον εαυτό τους και μεταξύ τους, συνειδητοποιούν για άλλη μια φορά ότι η ειρήνη είναι η πλέον επωφελής κατάσταση για όλους. Άνθρωποι σαν κι αυτούς θεωρούν ότι εμπίπτει στην ευθύνη τους η ενδυνάμωση της ευτυχίας όλων των άλλων, προωθώντας μια διεύρυνση της ειρήνης πέρα από τον εαυτό τους. Καθοδηγούμενοι από τη διαύγεια και την αγάπη τους, μπορούν να ηγηθούν των προσπαθειών οικοδόμησης της ειρήνης στον κόσμο και να αντιμετωπίσουν με συμπόνια όσους ωθούνται από τοξικά συναισθήματα και επακόλουθη σύγχυση.

Τέτοιοι ηγέτες συζητούν με διπλωματικό τρόπο τα πλέον αμφιλεγόμενα ζητήματα με τους πιο προβληματικούς βασικούς συντελεστές, αναζητώντας γεγονότα, στοιχεία και διευκρινίσεις ώστε να κατανοήσουν τα πιο περίπλοκα συναισθήματα και ταυτότητες. Η σταθερά θετική τους στάση είναι μεταδοτική, σε τέτοιο σημείο ώστε οι αντιμαχόμενες πλευρές, που προηγουμένως θεωρούσαν τη διαμάχη τους ανεπίλυτη, ενθουσιάζονται από την αγάπη που δέχονται και αρχίζουν να επιζητούν κάποια λύση και για τη δική τους διαμάχη. Όπως είπε ο Νέλσον Μαντέλα: «*Αν θέλεις να κάνεις ειρήνη με τον εχθρό σου, συνεργάσου με τον εχθρό σου. Τότε θα γίνει συνεργάτης σου*». Μια όμορφη και πρακτική ερμηνεία του «Αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν».

Ας περάσουμε τώρα στον διαλογισμό μας:

Η κορύφωση της πανσελήνου πραγματοποιείται αύριο, Σάββατο 3 Ιανουαρίου, στις 10.04 ώρα Γκρήνουιτς και 12:04 το μεσημέρι, ώρα Ελλάδας.